

[Connie Hedegaard]

vil en sådan samordning ikke mindst gavne restgruppen.

Det konservative folkeparti tror ikke på dette postulat. Tværtimod vil vi risikere at tabe en masse på gulvet, fordi ikke alle har og kan have interesse i alle retninger. Samtidig risikerer vi at ende i en situation, hvor alle ved en lille smule om en hel masse, men hvor ingen af os har felter, på hvilke vi er på hjemmebane. I et teknologisk kompliceret og uigennemsigtigt samfund risikerer man derved at give eksperterne en uforholdsmæssig stor magt. Og hvad med de unge, som ikke ønsker eller måske ikke magter så langt et skoleforløb? Risikerer de ikke at blive stillet endnu dårligere, end de er i dag?

De unge skal have lige muligheder, men det er langt fra det samme som at ville gøre dem ens. Tværtimod er det vigtigt, at vi respekterer hinandens forskelligheder, det er dem, der giver mangfoldigheden. Derfor er det konservative folkeparti også uenig med ungdomsudvalget, når det foreslår at afskaffe prøver i folkeskolen. I stedet skal vi fremme tolerancen og respekten for hinandens egenskaber, og dette synes ungdommen at have forstået bedre end udvalget. Sjældent har man oplevet en mere sammensat og mangesidigt spændende ungdom end den i dag. Ikke mindst i et samfund, hvor meget går i retning af øget konformitet, er det vigtigt at bygge videre på denne forskelligartethed. Dog skal vi være opmærksomme på faren for polarisering, og her har vi fra politisk hold en forpligtelse til ikke kun at fokusere på det, der skiller. Der er faktisk også meget, vi kan og bør gå sammen om.

I modsætning til udvalget kan det konservative folkeparti ikke acceptere indførelsen af en egentlig studieløn, men også vi finder, at studiefinansieringsmulighederne i dag er for ringe og samtidig uretfærdige, fordi de er forældreadfænge. Vi håber meget, at regeringen med udgangspunkt i Knud Larsen-udvalgets anvisninger vil tage initiativ til en reform snarest muligt. At vente forekommer, set i et længere perspektiv, uøkonomisk såvel for samfundet som for den enkelte.

Ungdomsudvalget kommer med en vigtig pointe, hvad angår nødvendigheden af politisk evne og vilje til at nedlægge og omstrukturere eksisterende uddannelsesinstitutioner. Det konservative folkeparti håber, at den handlingsplan, der er kommet fra Knud Lar-

sen-udvalget, vil danne udgangspunkt for fremadrettede initiativer til afhjælpning af de langvarigt uddannedes problemer på arbejdsmarkedet. Vi håber, at der hurtigt vil blive taget fat på en konkret drøftelse og udmøntning af mange af disse konstruktive forslag.

Ligesom vi ikke tror på en ungdomsgaranti, tror vi heller ikke på en praktikpladsgaranti. I stedet bør der sættes meget på vejledning af de unge, ikke mindst af de unge piger, samt på mere information til de erhvervsdrivende. Især mange mindre virksomheder har endnu ikke taget elever, hvilket nok bl.a. skyldes fordomme og ukendskab til de unges arbejdsindsats og til EFG- og læringsystemet.

Men her i FN's ungdomsår må der også fokuseres lidt mere på de fremadrettede perspektiver. F.eks. bør vi politikere overveje måden, hvorpå vi omtaler ungdomsarbejdsløshedsproblemet. Gør visse partier i virkeligheden ikke situationen endnu vanskeligere for unge ledige, når man fremstiller det, som om de i en arbejdsløshedssituation er helt uden muligheder – restgruppen kalder man dem? Det kan ikke siges tydeligt nok, at det konservative folkeparti prioriterer bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden endog særdeles højt, men mens vi arbejder på at få den helt afskaffet, er det vigtigt at fortælle de unge ledige, at de trods alt har en mængde muligheder. Vel er det slemt at stå i arbejdsløhedskøen, men for nutidens unge skulle ledighed helst ikke være ensbetydende med manglende selvtægtelse, manglende selvfølelse. De, der er unge i dag, er i det meste af den tid, de kan huske, blevet tudet ørerne fulde af snak om krise og elendighed, og netop derfor virker det forfriskende med en regering, der udstråler optimisme og tro på fremtiden. Vi skal opmuntre de unge til at være aktive, til at prøve nye ting. I fremtidens samfund vil der ikke kun blive lagt vægt på faglige kvalifikationer, men også på personlighed, erfaringer, kreativitet og omstillings-evne, hvorfor det er vigtigt, at unge bruger ledighedsperioder til at udvikle disse sider af sig selv.

Netop udvikling er et af nøgleordene for FN's ungdomsår, og det bør også betyde, at man lader de unge udvikle sig til at tage mere ansvar for sig selv, i den udstrækning de er i stand til at administrere det. Det kræver ikke mindst, at vi i uddannelsessystemet sat-